

اوڙن یونسکو

آواز خوان طاس

علی باش

فهرست مطالب

۱	اوژن یونسکو
۱۰	صحنه نخست
۱۹	صحنه دوم
۲۱	صحنه سوم
۲۲	صحنه چهارم
۲۸	صحنه پنجم
۳۰	صحنه ششم
۳۱	صحنه هفتم
۳۹	صحنه هشتم
۵۴	صحنه نهم
۵۸	صحنه دهم
۶۰	صحنه یازدهم
۶۷	یادداشت ها
۸۰	چند پایان بندی ممکن دیگر
۹۲	صحنه ۲

آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می آورد به خواندن روزنامه ادامه می دهد.

خانم اسمیت سبب زمینی با چربی خوک خیلی خوب، روغن سالاد تندریست. روغن بقال سر ن بش از روغن بقال روپرو بهتره. حتی از بقال آن پایین هم بهتره. اما نمی خواه بگم که روغن اونها برای خودشون بدیه.

آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می آورد به خواندن روزنامه ادامه می دهد.

خانم اسمیت در هر صورت همیشه روغن بقال سر ن بش از همه بهتره... آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می آورد به خواندن روزنامه ادامه می دهد.

خانم اسمیت این بار میری سبب زمینی رو خوب پخته. آخرین بار خوب پخته بود. من فقط وقتی خوب پخته شده باشند دوست شون دارم.

آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می آورد به خواندن روزنامه ادامه می دهد.

خانم اسمیت ماهی تازه بود. لب و لوجهام رو لیسیدم. دو بار ماهی خوردم. نه، سه بار. کاری کرد که لازم شد به دستشویی برم. تو هم سه بار ماهی برداشتی. اما دفعه سوم کمتر از قبل برداشتی در حالی که من خیلی بیشتر برای خودم کشیدم. امشب من بهتر از تو غذا خوردم. چطور شد؟ معمولاً تو بیشتر از من غذا می خوری. بی اشتتها که نبودی.

صحنه نخست

داخل صحنه به سبک خانه‌های مرفه انگلیسی؛ با صندلی‌های راحتی انگلیسی. شبی انگلیسی. آقای اسمیت انگلیسی در حالی که دمپایی‌های انگلیسی خود را به پا دارد در صندلی راحتی خود کنار آتشی انگلیسی نشسته و در حالی که چیق انگلیسی خود را دود می کند روزنامه می خواند. او عینکی انگلیسی به چشم زده، سبیلی ظریف و خاکستری انگلیسی دارد. در کنار او بر دیگر صندلی راحتی انگلیسی خانم اسمیت انگلیسی نشسته و جوراب‌های انگلیسی را رفو می کند. لحظاتی طولانی سکوت انگلیسی حکم‌فرما است. ساعت آونگ‌دار انگلیسی هفده ضربه انگلیسی می نوازد.^۱

خانم اسمیت خُب ساعت نُ شد. ما سوپ، ماهی، سبب زمینی با چربی خوک و سالاد انگلیسی خوردم. بجهه‌ها آب انگلیسی نوشیدند. امشب خوب غذا خوردم. به خاطر این است که نزدیک لندن زندگی می کنیم و اسم ما اسمیت.

۱-در قالی طنزآمیز، انگلیسی نمایی تمام صحنه نمایش و شخصیت‌ها را در برگرفته است. خانم و آقای اسمیت، دونالد مارتون، همسر او با نام کوچک‌الیابت (مانند ملکه‌ای که در سال ۱۹۵۲ به تخت سلطنت دست یافت) و دختر او پگ، مرتی نقش خدمتکار شرلوک هولمز را ایفا می کند و مارتون‌ها نیز داشم به هم «دارلینگ» عزیزم می گویند. وقتی شخصیت‌ها با کسی ارتباط برقرار می کنند آن‌ها را؛ بابی واتسون، میسیز پارکر، الدوارد، ویلیام، جونزها، دکتر مکنزیکینگ و ... بنجامین فرانکلین می خوانند!

خانم اسمیت خانم پارکر یه بقالی بلغاری به اسم پوپوش روزنفیلد^۱ می‌شناسد که تازه از قسطنطینیه آمده. او یه متخصص بزرگ ماست. از مدرسه ماست بندان آندریویل فارغ التحصیل شده. فردا می‌رم یه تغار بزرگ ماست سنتی بلغاری رو ازش می‌خرم. همیشه نمی‌شه یه چنین چیزی رو اطراف لندن گیر آورد.

آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می‌آورد به خواندن روزنامه ادامه می‌دهد.

خانم اسمیت ماست برای معده، کلیه‌ها، آپاندیسیت و به مقام خدایی رسوندن عالیه. این حرف رو دکتر مکنزی کینگ که بچه‌های همسایه‌مون جونزها رو درمون کرده به می‌گفته. دکتر خوبیه. می‌شه بهش اطمینان کرد. هرگز دارویی رو تجویز نمی‌کنه مگر این که رو خودش آزمایش کرده باشه. پیش از این که دستور عمل پارکر رو بدله، دستور داد کبد خودش رو عمل کنن، کبدی که هیچ بیماری نداشت.

آقای اسمیت خُب چطور شد که دکتر از زیر عمل جون سالم به در تُرد اما پارکر مرد؟

برای این که عمل دکتر موفقیت آمیز بود اما عمل پارکر نبود. به این ترتیب مکنزی دکتر خوبی نیست. یا باید هر دو تاشون خوب می‌شدن یا هر دو تاشون می‌مردن.

خانم اسمیت چرا؟

۱- در مجموعه واژگان انگلیسی، اسمای ای با ریشه‌های متفاوت به میان می‌آیند. هلن (از زبان خانم اسمیت)، روتجلد و پوپوش روزنفیلد نامی است مضحك که ترکیبی از روسی و نام خانوادگی یهودی است. این ترکیب یادآور می‌شود که بقال بلغار از قسطنطینیه آمده، شهری که یونسکو (در یکی از رازگویی هایش در ۲۷ نوامبر ۱۹۸۷ می‌گوید) تصمیم داشته در آن مستقر گردد.

آقای اسمیت با زبانش صدا در می‌آورد.

خانم اسمیت در هر صورت، سوب شاید یه کم شور بود. از تو هم با نمکتر بود. هه! هه! هه! یه کمی تره فرنگی اش زیاد و کمی پیازش کم بود. کاش به مری می‌گفتم یه کم رازیانه اضافه می‌کرد. دفعه بعد، خودم درستش می‌کنم.

آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می‌آورد به خواندن روزنامه ادامه می‌دهد.

خانم اسمیت پسر کوچولومون خیلی آبجو دوست داره، دوست داره سربکشه. شبیه توئه. سر میز دیدی چطوری به بطری نگاه می‌کرد؟ اما من از تُنگ آب تو لیوانش می‌ریختم. تشنه بود و آب رو می‌خورد. هلن شبیه من. کدبانوی خوب، صرفه جو است و پیانو می‌زنه. هیچ وقت نمی‌خواهد آبجوی انگلیسی بخوره. درست مثل دختر کوچولومون که فقط شیر و فرنزی می‌خوره. آخه فقط دو سالشه. اسمش پگی.

شیرینی به و لویبا سبز عالی بود. شاید خوب بود برای دسر یه گیلاس کوچولو شراب بورگوین استرالیایی می‌خوردیم اما برای این که بچه‌ها شکم باره نشان سر میز نیاوردم. باید به بچه‌ها یاد بدیم تا تو زندگی کم خور متعادل باشن.

آقای اسمیت در حالی که با زبانش صدا در می‌آورد به خواندن روزنامه ادامه می‌دهد.